

Sygn. akt III CNP 46/06

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie odwołania wykonawcy „K.” S.A.
wobec czynności zamawiającego Województwa - Urzędu Marszałkowskiego
Województwa [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2006 r.,
na skutek skargi Województwa - Urzędu Marszałkowskiego Województwa [...]
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 31 marca 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 31 marca 2006 r. Sąd Okręgowy w L. zmienił wyrok zespołu arbitrów z dnia 9 stycznia 2006 r. w ten sposób, że nakazał zamawiającemu Województwu– Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa unieważnienie postępowania o udzielenie przez zamawiającego zamówienia publicznego na wykonanie i dostawę jednoczłonowego kolejowego pojazdu szynowego do wykonywania kolejowych regionalnych przewozów pasażerskich na terenie województwa lubelskiego.

Wyrok ten zamawiający zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ustanowiona ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), powinna zawierać – obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem i wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Wszystkie wymagania mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05,

OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ.; por. także art. 243 k.p.c.). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonywającego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, BSN 2006, nr 4, s. 10).

Skarżący wprawdzie zamieścił w skardze oddzielny punkt dotyczący uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego orzeczenia, ale nie opisał w nim ani rozmiaru szkody i jej postaci, ani nie wskazał chwili jej powstania. Ponadto pojęcie szkody odniósł tylko do rozstrzygnięcia o kosztach procesu oraz powołał się na możliwość wystąpienia szkody w przyszłości w postaci możliwości dochodzenia przez wykonawcę kosztów przygotowania oferty w przetargu oraz wytoczenia przez niego procesów o unieważnienie umowy zawartej z wykonawcą wyłonionym w przetargu.

W tej sytuacji należy uznać, iż wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. nie zostało spełnione z dwu powodów.

Po pierwsze, szkoda, na którą powołuje się skarżący musi istnieć w chwili wniesienia skargi, a jeśli do tej chwili nie wystąpiła, skarga jest niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110 i z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ.).

Po drugie, koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczone, czego w niniejszej sprawie nie wykazano, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi przewidzianej w art. 424¹ k.p.c., a postanowienie zawierające rozstrzygnięcie w tym zakresie nie podlega zaskarżeniu tą skargą (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153 oraz z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, nie publ.).

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).